

شامل: قوانین - تصمیم نامه - قراردادها - رویه های قضائی - اساسنامه - تغییر ماسه - آئین نامه - بنسنامه و دیگرها

شماره ۸۶۳۶						دوشنبه بیست و هشتم مرداد ماه ۱۳۵۳			سال سیام	
روزرنامه			نشریه قوانین		نشریه ثبت علائم و اختراعات		بهایی آگهیها			
کیسار ریال ۸۰۰	شنبه ریال ۴۵۰	یکشنبه ریال ۵۰۰	یکشنبه ریال ۱۰۰	یکشنبه ریال ۲۰۰	شنبه ریال ۱۱۰	یکشنبه ریال ۱۰۰	آگهیهای حقوقی - مناسقه - مزایده مطری ثبت شرکتها - علائم و اختراعات - دعوت مجمع عمومی مطری حصص در اشت سمنوبت محفوظا			
							۲۰	ریال		
							۶۵	ریال		
							۵۰۰	ریال		

۱- منابع نفتی صنعت نفت ایران ملی است و اعمال حق مالکیت ملت ایران نسبت به منابع نفتی ایران در زمینه اکتشاف، توسعه، تولید بهره‌برداری و پخش نفت در سایر کشورهای لاتین قاره منحصراً بعد از شرکت ملی نفت ایران است که رأساً یا غیرهسته نمایندگیها و پیمانکاران خود در آن باره اقدام و احواد کرد.

۲- شرکت ملی نفت ایران میتواند بمنظور اجرائی عملیات اکتشاف و توسعه نفت در بخشهای آزاد نفت، با هر شخص اعم از ایرانی، خارجی، وارد

«منابع نفتی» عبارت است از کلیه منابع و ذخایر زیرزمینی دارای نفت اعم از اینکه در خشکی یا در مناطق دریائی واقع شده باشد.

مذاکره شود و قراردادهایی را که مقتضی بداند بر مبنای پیمانکاری و یا رعایت مقررات و تصریحات این قانون تنظیم و امضاء نماید.

قراردادهای مزبور بعد از تأیید هیأت وزیران بوقع اجرا گذارده خواهند شد.

۳ - شرکت ملی نفت ایران میتواند بمنظور ایجاد پالایشگاه و اجرای عملیات پالایش نفت در داخل کشور رأساً یا از طریق مشارکت با هر شخصی اعم از ایرانی و خارجی اقدام نماید.

مشارکتهایی که باین منظور انجام میشود مشروط بر رعایت شرایط زیر خواهد بود:

الف - سهم شرکت ملی نفت ایران هیچگاه نباید از پنجاه درصد کمتر باشد.

ب - مدت مشارکت در هر قرارداد بدستخیز و نظر شرکت ملی نفت ایران معین خواهد شد ولی در هر حال این مدت از بیست سال تجاوز نخواهد کرد.

۵ - در مورد بند ۳ بالا کلیه نفت خامی که به پالایشگاه تحویل میشود به قیمت رایج بازار حساب خواهد شد و منافع پالایش مشمول مالیات بر درآمد دولت ایران خواهد بود.

۶ - شرکت ملی نفت ایران میتواند برای انجام عملیات نفتی در خارج کشور با هر شخص و به طریق که مقتضی میداند مشارکت نماید و مقررات این قانون نسبت به عملیات شرکت ملی نفت ایران در خارج کشور سرجی نخواهد بود.

ماده ۴ - اعلان آزادی بخشها:

۱ - تصمیم درباره آزاد کردن یا بستن، تعیین یا تغییر حدود بخشهای نفتی در عرصه شرکت ملی نفت ایران است.

۲ - آزاد بودن بخشها از طریق نشر آگهی، مشخص شرایط تنظیم پیشنهاد و مهلت تسلیم آن اعلام خواهد شد.

۳ - شرکت ملی نفت ایران در مورد هر بخش یا هر جزئی از آن که آزاد اعلان میکنند در تهرجه مشخصاتی حاوی موقعیت جغرافیائی و وضع عمومی زمین شناسی و سایر اطلاعات مربوط به آن تهیه خواهد کرد.

۵ - قسمتهائی از ناحیه هر قرارداد که بعد از اجرای عملیات تفکیک میشود و از ناحیه مشمول آن قرارداد اخراج میگردد تا زمانی که مجدداً آزاد اعلان نشده باشد بسته خواهد بود.

ماده ۵ - دریافت پیشنهادها:

۱ - پیشنهاد انعقاد قرارداد در مورد تمام یا هر جزئی از یک بخش که آزاد اعلان میشود بایستی در طی مهلتی که در آگهی شرکت ملی نفت ایران تعیین شده است ب شرکت مذکور تسلیم شود.

۲ - پیشنهاد فقط از اشخاصی که صلاحیت فنی و مالی آنها توسط شرکت ملی نفت ایران احراز و تصدیق گردیده باشد دریافت خواهد شد. پیشنهاد باید بر اساس شرایط پیش بینی شده در قرارداد نمونه ای باشد که توسط شرکت ملی نفت ایران تهیه و بانضمام دفترچه مشخصات مذکور در بند ۲ ماده ۴ این قانون بدستفایان داده خواهد شد.

ماده ۶ - رد و قبول پیشنهادها:

۱ - پیشنهادهایی که طرف مهلت مقرر واصل گردد بدون رعایت تقدم و تأخر در تاریخ وصول مورد توجه قرار نخواهد گرفت.

۲ - شرکت ملی نفت ایران حق اختیار تام و تمام قبول یا رد هر یک یا کلیه پیشنهاد های رسیده را دارا میباشد. دادن پیشنهاد، هیچگونه حقی برای پیشنهاد دهنده ایجاد نمیکند.

ماده ۷ - شرایط تقدم و اولویت:

۱ - از میان پیشنهاد های رسیده پیشنهاد هایی که علاوه بر رعایت مفاد و مقررات این قانون متضمن شرایط مساعد تر دیگری نیز از قبیل پذیره باشد و بالخصوص انجام عملیات پالایش در داخل کشور و ورود شرکت ملی نفت ایران را در مراحل حمل و نقل و پالایش و پخش و فروش نفت در بازارهای جهانی تضمین و یا حداقل تسهیل نماید مقدم شمرده خواهد شد.

۲ - شرکت ملی نفت ایران قبول یا رد پیشنهاد را کتباً با اطلاع پیشنهاد دهنده خواهد رسانید.

ماده ۸ - امضای قرارداد پیمانکاری:

۱ - هر شخصی که پیشنهاد او بشرح مقرر در ماده ۷ پذیرفته شود مکلف خواهد بود که حداکثر ظرف مدت شصت روز از تاریخ شرکت ملی نفت ایران قبول آن پیشنهاد را اعلام کند قرارداد پیمانکاری بر اساس مقررات قرارداد نمونه

با شرکت ملی نفت ایران امضاء نماید. قراردادی که بدینگونه امضاء شود بعد از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا خواهد بود.

۲ - در صورتیکه بکند پیشنهاد از طرف دویا چند شخص داده شده باشد امضای قرارداد توسط کلیه آن اشخاص صورت خواهد گرفت که هر کدام از آنها منفرداً و مستقلاً مسئولیت حسن اجرای تعهدات مندرج در قرارداد را بر عهده خواهند داشت.

۳ - شخص یا اشخاصی که بشرح بالا قرارداد پیمانکاری با شرکت ملی نفت ایران امضاء میکنند متعهد خواهند بود که ظرف مدت شصت روز از تاریخ امضای قرارداد بکند شرکت نرعی یا تابعیت ایرانی تشکیل دهند و مطابق مقررات قانون ایران آنرا به ثبت برسانند و کلیه حقوق و تعهداتی را که بموجب قرارداد پیمانکاری دارند به آن شرکت ایرانی منتقل سازند.

شرکت ایرانی مزبور بعنوان «پیمانکار کل» شرکت ملی نفت ایران اجرای عملیات اکتشاف و توسعه را بصورت غیر انتفاعی و بموجب قرارداد بر عهده خواهد داشت، لیکن این امر سه انتقال دهنده یا انتقال دهندگان را در برابر شرکت ملی نفت ایران از باب مسئولیتها و تعهدات مندرج در قرارداد بری نخواهد کرد. عنوان «طرف قرارداد» که در این قانون بکار برده شده است شامل «پیمانکار کل» نیز خواهد بود.

۵ - شرکت نرعی از لحاظ این ماده عبارت است از شرکتی که مالکیت کلیه سهام آن با شخص و یا اشخاصی باشد که پیشنهاد آنها مورد قبول شرکت ملی نفت ایران بوده و قرارداد پیمانکاری را امضاء نموده اند.

ماده ۹ - مساحت ناحیه عملیات:

۱ - در هر قرارداد ناحیه یا نواحی که عملیات اکتشاف و توسعه در آن بوقع اجرا گذارده خواهد شد تعیین و حدود آن مشخص خواهد گردید.

۲ - مساحت ناحیه یا نواحی که بموجب قرارداد واحدی به عملیات اکتشاف و توسعه تخصیص داده میشود در هر صورت مجموعاً بیش از هشت هزار کیلوستر مربع در خشکی و بیش از چهار هزار کیلوستر مربع در مناطق دریائی نخواهد بود.

ماده ۱۰ - مدت:

۱ - مدت قراردادهای پیمانکاری که بموجب مقررات ماده ۸ این قانون منعقد شود بدو مرحله ستوالی اکتشاف و توسعه تقسیم خواهد شد. طول مدت مرحله اکتشاف حداکثر از تاریخ اجرای قرارداد تا پنج سال خواهد بود.

۲ - در صورتیکه تا پایان مرحله اکتشاف میدان قابل تولید تجاری در ناحیه قرارداد کشف شده باشد مرحله توسعه بدنبال مرحله اکتشاف آغاز خواهد شد.

ماده ۱۱ - مسئولیت های طرف قرارداد در مرحله اکتشاف:

۱ - طرف قرارداد مسئولیت تأمین کلیه وجوه لازم برای انجام عملیات اکتشافی را بر عهده خواهد داشت.

۲ - طرف قرارداد فقط وقتی مستحق باز یافت وجوه مزبور خواهد بود که عملیات منجر به کشف میدان تجاری بشود.

۳ - در صورتی که کشف میدان تجاری مطابق ضوابطی که در قرارداد مربوط تصریح میشود بتحقق پیوندد عملیات توسعه میدان مزبور آغاز خواهد شد. تأمین وجوه لازم جهت عملیات توسعه نیز در صورت درخواست شرکت ملی نفت ایران بر عهده طرف قرارداد خواهد بود.

۵ - باز پرداخت وجوه مذکور در بند های ۲ و ۳ بالا مطابق مقرراتی خواهد بود که بر اساس مقررات ماده ۱۲ این قانون در هر قرارداد پیش بینی گردد.

ماده ۱۲ - قرارداد فروش نفت:

۱ - بعد از آنکه تجاری بودن میدان کشف شده، مطابق ضوابطی که در قرارداد مربوط پیمانکاری تصریح میشود، بتحقق پیوست قرارداد فروش بین شرکت ملی نفت ایران و طرف قرارداد منعقد خواهد شد. طرف قرارداد حق خواهد داشت که در برابر بسک هزینه های اکتشافی که متحمل گردیده و نیز در برابر تعهد تأمین هزینه های عملیات توسعه که بر عهده گرفته است (در صورتیکه تأمین این هزینه ها بر عهده طرف قرارداد باشد) مداری از نفت میدان مکشوفه را از تاریخ آغاز تولید تجاری تحت شرایط مقرر در قرارداد فروش و در طی بدتی که از پانزده سال تجاوز نخواهد کرد خریداری نماید. نفتی که بموجب مقررات این ماده به طرف قرارداد فروخته میشود در هر حال از پنجاه درصد نفت تولید شده میدان مکشوفه تجاوز نخواهد نمود.

مزبور در نظر گرفته شده بود تماماً خرج نشده باشد طرف قرارداد ملزم خواهد بود که کلیه مبالغ خرج نشده را به شرکت ملی نفت ایران بپردازد.

۲ - در صورتیکه در پایان مرحله اکتشاف، کشف میدان تجاری در هیچ نقطه‌ای از ناحیه قرارداد به‌تحت نیبوسته باشد قرارداد پیمان کاری خاتمه خواهد یافت و طرف قرارداد حق مطالبه و جوعی را که صرف هزینه‌های اکتشافی کرده است نخواهد داشت.

طرف قرارداد مکلف خواهد بود کلیه اسناد و مدارک و نقشه‌های حاصل از عملیات را بطور کامل به شرکت ملی نفت ایران تسلیم نماید.

ماده ۱۷ - تعهدات طرف قرارداد :

۱ - شرکت ملی نفت ایران موظف است در هر یک از موارد طرف قرارداد را با تشریفات مقتضی ملزم نماید که تا آنجا که بر طبق موازین فنی و مهندسی قابل توجه باشد حداکثر کوشش را در اجرای عملیات اکتشافی در ناحیه قرارداد بعمل آورد.

۲ - در مورد هر میدان تجاری باید ترتیباتی پیش‌بینی شود که انجام عملیات توسعه و تهیه وسائل لازم جهت استفاده و بهره‌برداری کامل از آن میدان را در مساهترین مدت و با رعایت شرایط اقتصادی و اصول صحیح مهندسی تضمین نماید.

ماده ۱۸ - کنترل عملیات :

۱ - شرکت ملی نفت ایران مکلف خواهد بود که در مورد هر قرارداد نظارت و بازرسی کامل و مؤثر در عملیات پیمانکار کل اعمال نماید.

۲ - طرف قرارداد ملزم خواهد بود که کلیه فعالیت‌های خود را با سوأقت و تصویب شرکت ملی نفت ایران انجام دهد و هرگونه اطلاعات را طبق نظر و دستور شرکت ملی نفت ایران بنحو جامع و رضایت بخش تهیه و تسلیم نماید.

ماده ۱۹ - مالکیت نفت :

نفت تولید شده از منابع نفتی ایران در مالکیت شرکت ملی نفت ایران خواهد بود. شرکت مزبور میتواند هیچ قسمت از نفت را مادم که استخراج نشده است بغير انتقال دهد.

ماده ۲۰ - استخدام خارجی :

۱ - استخدام کارمند خارجی فقط در مورد مشاغل مجاز خواهد بود که کارمند ایرانی واجد تخصص و تجربه لازم برای تصدی آنها در اختیار نباشد. رعایت این مقررات در مورد پیمانکارانی که برای پیمانکار کل کار میکنند نیز لازم خواهد بود.

۲ - استخدام کارمند خارجی در مورد با مشورت و اجازه شرکت ملی نفت ایران صورت خواهد گرفت و شرکت ملی نفت ایران مکلف خواهد بود احراز کند که استخدام خارجی در مورد برای مدت محدود و آنهم مشروط به تهیه وسائل کار آسوزی ایرانیانی باشد که بتوانند در رأس مدت مقرری بگزین کارمند خارجی گردند.

ماده ۲۱ - انتقال :

طرف قرارداد نمیتواند حقوقی را که بموجب مقررات قرارداد تحصیل و یا تعهداتی را که قبول نموده است بدیگری واگذار کند مگر با موافقت قبلی شرکت ملی نفت ایران و تأیید هیئت وزیران.

ماده ۲۲ - ضمانت اجرایی :

شرکت ملی نفت ایران مکلف است در قراردادهایی که بر طبق این قانون تنظیم میشود ضمانت اجرایی کافی از برای تعهدات طرف قرارداد منظور نماید.

ماده ۲۳ - رفع اختلافات :

اختلافاتی که بین شرکت ملی نفت ایران و طرفهای قرارداد پیش آید هرگاه از طریق مذاکره دوستانه بنحوی که در هر قرارداد پیش‌بینی خواهد شد رفع نشود از طریق داوری حل خواهد شد. مقررات مربوط به ارجاع اختلافات بدآوری در هر قرارداد بنحو مقتضی پیش بینی میگردد. آئین رسیدگی در مورد داوری مطابق قوانین ایران و محل داوری تهران خواهد بود مگر آنکه بعد از بروز اختلاف طرفین قرارداد نسبت به محل دیگری توافق نمایند.

اعتبار و تفسیر و اجرای قراردادها تابع قوانین ایران خواهد بود.

ماده ۲۴ - مصرف کالاها و خدمات :

کالاها و خدمات مورد نیاز عملیات در هر قرارداد از منابع داخلی کشور تهیه و تحصیل خواهد شد. استناد از کالاها و خدمات خارجی وقتی مجاز خواهد بود که کالاها و خدماتی که در ایران تهیه و عرضه میشود به تشخیص شرکت ملی نفت ایران از لحاظ کیفیت برای رفع نیازمندی عملیات مناسب

۲ - بنای نفت فروخته شده بطرف قرارداد طوری محاسبه خواهد شد که باندازه مجموع دو تخفیف زیر از بهای نوب رایج بازار نفت مزبور ارزانی باشد.

الف - تخفیفی که رقم کل آن در هر سال برابر با یک دهم مجموع مبالغی باشد که طرف قرارداد از تاریخ اجرای قرارداد تا آغاز تولید تجاری از بابت هزینه‌های عملیات اکتشاف و توسعه در ناحیه قرارداد متحمل شده است. در صورتیکه تأمین وجوه لازم جهت عملیات توسعه بر عهده طرف قرارداد نباشد فقط هزینه‌های عملیات اکتشاف در محاسبه این تخفیف منظور خواهد شد. در صورتی که در یک ناحیه قرارداد دو یا چند میدان تجاری کشف شده باشد مجموع مبالغ هزینه‌های مزبور بترتیب مقرر در قرارداد مربوط بین آن دو یا چند میدان سرشکن خواهد شد بنحوی که مجموع تخفیفات تا تاریخ مجموع نشی که هر ساله از مجموع میدانها بطرف قرارداد فروخته میشود با یک دهم مجموع هزینه‌های اکتشاف و توسعه که در ناحیه قرارداد خرج شده است معادل باشد. این تخفیف شرف مدت ده سال از تاریخ آغاز تولید تجاری ادامه خواهد داشت.

ب - تخفیفی حداکثر معادل پنج درصد بهای نوب رایج بازار نفت فروخته شده به طرف قرارداد که این تخفیف طرف تمام مدت اعتبار قرارداد فروش ادامه خواهد داشت.

روش تعیین بنای نوب رایج بازار و میزان قطعی تخفیف مقرر در شقی ب و پیش بینی برنامه تحویل و بارگیری نفت و همچنین مقررات رایج به‌طور پرداخت بیا و سایر مقررات لازم در هر قرارداد فروش مندرج خواهد شد. برای هزینه‌های توسعه‌ای ممکن است بهره‌ای تعلق گیرد که حداکثر آن در قرارداد مربوط معین خواهد شد لیکن برای هزینه‌های اکتشافی و پیچیده بهره تعلق نخواهد گرفت. بهره‌معلق به هزینه‌های توسعه‌ای مطابق این بند مشمول مالیات بر درآمد نخواهد بود.

ماده ۲۰ - تولید تجاری :

آغاز تولید تجاری در مورد هر میدان موقعی خواهد بود که کلیه وسائل تولید و تحویل منظم نفت از میدان مزبور تا نقطه صدور یا پالایش آماده شده و عملاً هم یکصد هزار متر مکعب نفت خام از آن میدان برداشت شده باشد.

از لحاظ این محاسبه در مورد میدان گازی هر هزار متر مکعب گاز طبیعی در درجه سانتی‌گراد معادل یک متر مکعب نفت خام تلقی خواهد شد.

ماده ۲۱ - پایان مرحله اکتشاف :

۱ - با آغاز تولید تجاری هر میدان، میدان مزبور از ناحیه قرارداد تفکیک میشود و قرارداد پیمانکاری که بموجب ماده ۱۱ این قانون پیش بینی شده است نسبت بآن میدان خاتمه مییابد.

۲ - اجرای کلیه عملیات در هر میدان تجاری از تاریخ آغاز تولید تجاری آن میدان رأساً بر عهده شرکت ملی نفت ایران خواهد بود.

۳ - در صورتیکه تولید تجاری در یک میدان از ناحیه قرارداد پیش از پایان مرحله اکتشاف (که بموجب مقررات ماده ۱۱ این قانون در هر قرارداد پیش بینی میشود) آغاز گردد عملیات اکتشافی در بقیه ناحیه توسط طرف قرارداد تا پایان مرحله اکتشاف ادامه خواهد یافت.

ماده ۲۲ - ادامه عملیات :

۱ - عملیات اکتشافی در ناحیه قرارداد حداکثر ظرف شش ماه از تاریخ اجرای قرارداد آغاز و بلا اقطاع دنبال خواهد شد.

۲ - هرگاه ضرورت انجام تحقیقات و مطالعات خاصی توقف عملیات اکتشافی را برای مدت موقتی ایجاب نماید توقف عملیات فقط با موافقت شرکت ملی نفت ایران میسر خواهد بود.

۳ - در صورتیکه طرف قرارداد عملیات را بدون تحصیل موافقت قبلی شرکت ملی نفت ایران برای مدتی بیش از سه ماه متوقف سازد شرکت ملی نفت ایران حق فسخ قرارداد را خواهد داشت. توقف عملیات که ناشی از قوه قهریه باشد خارج از مشمول مقررات این ماده است.

ماده ۲۳ - خاتمه قرارداد بعلت عدم کشف نفت :

۱ - هرگاه طرف قرارداد ظرف دوره اکتشاف و پس از انجام حداقل عملیاتی که در قرارداد پیش بینی شده است باین نتیجه برسد که شرایط زیرزمینی ناحیه طوری است که کشف نفت به میزان تجاری مقدور نظر نمیرسد میتواند از ادامه عملیات خودداری و تقاضای فسخ قرارداد را بکند. در اینصورت طرف قرارداد مکلف خواهد بود ثابت نماید که کلیه اسرار اکتشافی تا تاریخ مزبور طبق برنامه بوقع اجرا گذارده شده است. هرگاه مبالغی که برای خرج کردن در عملیات

نباشد و یا بمقادیر مورد نیاز در دسترس نباشد و یا آنکه قیمت کالاهای و خدمات عرضه شده در ایران به تشخیص شرکت ملی نفت ایران بیش از بیست درصد از قیمت کالاهای و خدمات خارجی گرانتر باشد.

ماده ۵ - تحصیل اراضی و واردات :

در مورد قراردادهای مشارکت و یا پیمانکاری که مطابق مقررات این قانون جهت انجام عملیات نفتی در ایران منعقد میشود بقرار مشروح زیر عمل خواهد شد :

۱ - اراضی و آب و حقوق ارتقایی مورد نیاز عملیات یا استفاده از سواها و اختیارات مقرر در اساسنامه قانونی شرکت ملی نفت ایران و توسط آن شرکت تحصیل خواهد شد . بهای خرید یا مال الاجاره پرداختی بابت تحصیل اراضی و آب و حقوق ارتقایی به علاوه هزینه های مربوط بان در هر مورد بحساب عملیات منظور خواهد گردید .

۲ - ماشین آلات و وسائل و هرگونه کالای مورد نیاز عملیات با رعایت مقررات ماده ۴ این قانون و بر طبق مقررات اساسنامه قانونی شرکت ملی نفت ایران و بنام آن شرکت وارد خواهد شد .

۳ - کلیه اراضی و تأسیسات ثابت در مالکیت شرکت ملی نفت ایران خواهد بود .

ماده ۶ - حفاظت منابع و جلوگیری از آلودگی محیط :

شرکت ملی نفت ایران مکلف خواهد بود که در جریان عملیات مربوط به قرارداد دقت و مراقبت کامل را جهت حفظ منابع ثروت طبیعی (مخصوصاً گازهای طبیعی) همچنین جلوگیری از آلودگی محیط (هوا و آب و زمین) بعمل آورد . طرف قرارداد ملزم خواهد بود که در عملیات خود مقرراتی را که در این باب توسط دولت و یا شرکت ملی نفت ایران اعلام و ابلاغ میگردد رعایت نماید . شرکت ملی نفت ایران ضوابطی را که باید در اجرای مفاد این ماده بویژه در خصوص حفظ منابع نفتی ، بازیافت مجدد نفت ، افزایش بهره دبی مخازن زیر زمینی نفت ، جلوگیری از سوزاندن و بهر دردادن نفت مورد عمل قرار گیرد تدوین و اعلام خواهد کرد .

ماده ۷ - نفت مناطق دریائی :

نفت تولید شده از مناطق دریائی ایران در حکم نفتی خواهد بود که از داخل سرزمین ایران تولید شده باشد . مقررات قانون ایران نسبت به کلیه تأسیساتی که در مناطق دریائی سبزه را ایجاد شود جاری خواهد بود .

ماده ۸ - منافع ایران :

طرف قرارداد مکلف خواهد بود که در اجرای تعهداتی که بموجب قرارداد برعهده دارد همواره منافع ایران را ملحوظ دارد .

ماده ۹ - شمول قانون :

شرکت ملی نفت ایران در مورد کلیه قراردادهائی که برای انجام عملیات نفتی در داخل کشور منعقد میکند مکلف بر رعایت مقررات این قانون خواهد بود .

بشرکت ملی نفت ایران اختیار داده میشود که بمنظور تأمین منافع بیشتری برای ایران با طرفهای دوم قراردادهائی که جهت اجرای عملیات نفتی در داخل کشور پیش از تصویب این قانون اشخاص شده و تصویب مجلسین رسیده است وارد مذاکره شود و هر تغییر و اصلاحی را در مقررات آن قراردادهای که با توجه به روح و مفاد این قانون لازم و مقتضی باشد بعمل آورد . در مورد قراردادهائی که موضوع پرداخت بهره مالکانه (پرداخت مشخص) نسبت به نفت خام و گاز طبیعی پیش بینی نشده باشد ، بهره مالکانه ای بمنزله متناسب وید تشخیص شرکت ملی نفت ایران مقرر خواهد شد تغییرات و اصلاحاتی که باین نحو در قراردادهای مزبور صورت گیرد بعد از تأیید هیأت وزیران بموقع اجرا گذارده خواهد شد .

دولت در هر مورد گزارش تغییرات مذکور در این ماده را ظرف سه ماه از تاریخ تأیید به مجلسین خواهد داد .

ماده ۱۰ - تعیین قیمت و آئین نامه های اجرایی :

۱ - شرکت ملی نفت ایران قیمتهائی را که در هر مورد بنیای محاسبه بهره مالکانه (پرداخت مشخص) و مالیات بر درآمد نفت خام و گاز طبیعی خواهد بود تعیین و بعد از تأیید هیأت وزیران اعلام خواهد نمود و لویانکه در قراردادهای موجود بنحو دیگری مقرر شده باشد .

۲ - شرکت ملی نفت ایران اختیار دارد قیمتهائی را که در هر مورد بنیای محاسبه مالیات بر درآمد فرآورده های نفتی خواهد بود تعیین و اعلام نماید .

۳ - شرکت ملی نفت ایران اختیار دارد که برای تثبیت ارزش و حفظ قدرت خرید ارزی که از بیات فروش نفت و گاز عاید ایران میشود هرگونه اقدام و یا هرگونه موافقتی را با تصویب هیأت وزیران بعمل آورد .

۴ - کلیه اقداماتی که در زمینه مهندسی تأیید و تنفیذ میشود .

۵ - شرکت ملی نفت ایران میتواند مقررات و آئین نامه های لازم را در اجرای این قانون تدوین کند و پس از تصویب هیأت وزیران بموقع اجرا بگذارد .

۶ - قانون مربوط به تقصص و اکتشاف و استخراج نفت در سراسر کشور و فلات قاره مصوب هفتم اسردادماه ۱۳۳۶ از تاریخ تصویب این قانون ملغی و این قانون جایگزین آن میگردد .

قانون فوق مشتمل بر سی ماده پس از تصویب مجلس سنا در جلسه فوق العاده روز دوشنبه ۱۳۵۳/۴/۱۰ در جلسه فوق العاده روز سه شنبه هشتم اسردادماه یک هزار و سیصد و پنجاه و سه شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید .

رئیس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی
اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است .
وزیر مشاور و معاون پارلمانی نخست وزیر - عزت الله پودان پناه

شماره ۴۱۸۴

وزارت جنگ

۱۳۵۳/۵/۲۸

فرمان همایونی دائر بر اجرای قانون اصلاح بعضی از مواد قانون دعاوی اشخاص علیه دولت راجع باسلاک و الحاق چند ماده به قانون مزبور و قانون مذکور که بتصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده است ذیلاً ابلاغ میگردد :

بأیاد خدای تعالی

محمد رضا پهلوی آریا مهر شاهنشاه ایران

ممن صوابک نهائی

نظر بابل بیت و هتم ستم قانون اساسی مقرر میدارم

ماده اول - قانون اصلاح بعضی از مواد قانون دعاوی اشخاص علیه دولت راجع باسلاک و الحاق چند ماده به قانون مزبور که بتصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده و بیوست این فرمان است بموقع اجرا گذاشته شود .

ماده دوم - هیأت دولت سامور اجرای این قانون هستند .

بتاریخ هفتم اسردادماه ۱۳۵۳ شمسی .

شماره ۴ - ۱۳۵۳/۴/۱۰ دفتر مخصوص شاهنشاهی .

قانون اصلاح بعضی از مواد قانون دعاوی اشخاص علیه

دولت راجع باسلاک و الحاق چند ماده بقانون مزبور

ماده واحده - قانون دعاوی اشخاص علیه دولت راجع باسلاک بشرح زیر اصلاح و تصدیه بان اضافه میشود :

الف - بند ب ماده واحده قانون اصلاح قانون دعاوی اشخاص علیه دولت راجع باسلاک مصوب ۱۳۵۳/۴/۱۰ بشیخ زیر اصلاح میشود :

بند ب - مدت اختیار کمیسیون رسیدگی بدعاوی اشخاص علیه دولت مذکور در ماده یک تا آخر سال ۱۳۶۳ تمدید میگردد .

ب - تبصره ذیل ماده ب لغو میشود .

ج - ماده ۸ لغو و مواد زیر به قانون مزبور اضافه میشود :

ماده ۸ - وزارت جنگ مکلف است بهای عادلانه اراضی و ابنیه و هرگونه اعیانی را که برای ایجاد و توسعه سربازخانه ها و ورودگاهها و میدانهای تیر و سایر تأسیسات نظامی بتشخیص وزارت جنگ مورد احتیاج ارتش باشد یا سابقاً بتصرف ارتش درآمده باشد نقداً یا باقساط بترتیب زیر بمالکین یا مالکین بپردازد :
الف - در نقاطی که برای اراضی و ابنیه طبق تعرفه وزارت دارائی ارزش معاسلاتی تعیین شده است بهای عادلانه برابر ارزش معاسلاتی روز معامله خواهد بود .

ب - در نقاطی که ارزش معاسلاتی تعیین نشده است و همچنین در مورد انواع دیگر اعیانی و حق کسب و پیشه و سایر حقوقی که در ملک مورد نیاز